

Същото това внушение, почти дословно, се повтаря и въ прибавката къмъ напечатаното завещание отъ януарий 1864, подъ заглавие „Наумяваніе“. Селимински е неотклонно завладѣнъ отъ истинска фобия, да не би да пропадне и неговото завещание, по вина на непрактични наредби, неблагоприятни изпълнители или злостастни обстоятелства. Колко оправдано е било това безпокойство, доказва го отпосле самата тѣжна история на дарението. Загриженъ да осигури по всѣкакъвъ начинъ точното изпълнение на волята си, той цитува евангелскитѣ думи: *Благотвореніа же и общеніа не забываютѣ; таковыми бо жертвами благоугождаетъ сѧ Богъ*“ (Посл. къ Евр. 13, 16), и отново поддържа идеята си за образуване братства отъ почтени граждани, тѣй като „добрины тѣ, които могатъ да произлѣзжтъ отъ такыва братства, сѧ неизчислимы“. Накрай, подписанъ като „старшій врачъ на Българскытѣ колоніи и на Господарскы-тѣ поселенія въ Болградския уѣздъ Д-ръ Ив. Селиминскій“, той казва: „Дано ся отзовехъ думы-тѣ ми въ слуха на наши-тѣ еднородцы! И само тогава никога не ще ся изгуби ни една пара напразно, но всичко ще върви за просвѣщеніе и образование на нашія народъ. Да ся сбжднеше“.

Правилникътъ на Българското братство съ срѣдище Браила отъ 1864 г. предвижда въ своитѣ 24 точки и въ други десетъ допълнителни забележки какъ ще се учреди настоятелството, какъ ще се събиратъ вноски, помощи и пожертвования, какъ ще се разпорежда съ завещанията на членовѣтѣ и какво ще бжде главното назначение на сумитѣ. Именно, „Братството ще се грижи преди всичко, какъ да способствува за подготвянето на добри учители и просвѣтени свещеници, които да послужатъ въ своето отечество както за моралното превъзпитаване на младежъта, така и за духовното управление на черквата въ България“. Въ другъ единъ проектъ за същото Братство, писанъ (на грѣцки) изглежда малко по-рано, и въ който се повтарятъ нѣкои отъ мислитѣ и пожеланията на ония проекти отъ 1864 г., се говори още по-опредѣлено, че всѣко отъ „Братствата за народна просвѣта и за изпълнение на народопросвѣтни завещания“ ще предвиди въ устава си следнитѣ свои длѣжности: а) „да се грижи за разпространение на наукитѣ, предимно между нисшитѣ класи на народи ни; б) да се грижи за изпращане отъ България на младежи, които